

δας της λύρας της και ἄσμα μέχρι λυγροῦ συγκινοῦν, ἤκούετο νὰ ἀντηχῇ πενθίμως. Ἐψάλλεν ἡ Ὁρειθυία, πλὴν τὸ ἄσμα αὐτῆς ἦτο θρηνητικὸν διὰ τὸν Βορέαν, ἐθρήνει διὰ τὴν φυγὴν του.

Ἡκοῦτο ἡ φύσις ἅπασα, ἐθρήνει τὴν Ὁρειθυίαν καὶ ἐπανελάμβανεν τὴν τελευτήν ἐπὶ τὸν ἄσματός της.

Ἰσχυρὸς, Βορέας, εἰς μέγαν
Ὁ πλῆθος, ὁ Βορέας μακρὰν μου,
Φεῖ! ἀπῆλθε, ἀπῆλθε καὶ φεύγων
Μοὶ ἀνθρώπους πόθους, καρδίαν.

Ἐκείνη ἐκλαίεν, ἐκλαίεν ἡ δύστηνος κόρη.

V.

Ὁ Βορέας ἀπῆλθεν, ἀλλ' ἡ καρδία αὐτοῦ ἦτο δεσμία ὡς Προμηθεὺς ἐπὶ τοῦ Κραυάσου, τὸ ἥπαρ αὐτοῦ τὴν ζωὴν του ὅλην κατέτρωγεν ἑταρὰ γούφου σκληρότερος, ἀνηλεέστερος, ὁ Ἔρως, ἡ Ὁρειθυία. Οἱμοὶ! καὶ ὁ Βορέας ἡγάπα διαπόρως, μὲ ὅλας τὰς χρυσᾶς πλάνης, μὲ ὅλας τὰς ἐντυπώσεις τῆς νεανικῆς ἡλικίας· καὶ ἦτο ὁ ἱερώτερος, ὁ ἀνδρικώτερος ἔρως, ὅστις ἐπέρχεται κατόπιν πολλῶν ἄλλων ταλαντεύσεων. Ὁ ἔρως εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ὁποίου ἀναρτῶμεν τοῦ ἔρως ὅλου τῆς ζωῆς μας τὰ ὄνειρα, εἰς τὴν πυρὰν τοῦ ὁποίου χύνομεν τὰ μύρα τῶν νεανικῶν μας ἐτών, εἰς τὰς φλόγας τοῦ ὁποίου καίει τὰς πτέρυγας τῆς ἡ εὐπιστοῦ χρυσαλλίδος τῆς πρώτης μας ἡλικίας.

Δὲν ἠδύνατο μακρὰν της νὰ ζήσει, ἡγάπα ὁ Βορέας καὶ ἐν τῇ λείξει ταύτῃ διαλαμβάνετο ὁλόκληρος ἡ ζωὴ του. Εἰς τῆς καρδίας του τὰ φύλλα ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον ἐκκλάδει ὁ ἔρως, καὶ εἶχε ἀνεγείρει ναὸν λατρείας εἰς τὸ στήθος του. Ἐκλινεν, ἐκλινεν ἡ πλάστιγγ· καὶ ὁ δύστηνος Βορέας ἐπανεῖχετο καὶ αὖθις ἐν τῇ γῇ ἐνθῇ, φεύγων ἀφῆκε καρδίαν, ζωὴν, ἀναμνήσεις, νεότητα.

VI

Ἦτο Σαλωναίκα νύξ ὅτε ὁ Βορέας ἐπανεῖλθεν πλησίον τοῦ Ἰλισσοῦ, ὑπὸ τὰ φυλλώματα ἔψαλλεν ἡ ἀηδὼν, ἐνῶ τῆς αὐοῆς ὁ ψιθυρὸς σιγῆλως ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἤκούετο. Τὸ πᾶν ἐμειδίει, ἡ νύξ ἐκείνη ἐφυλάττετο ἕως διὰ τὴν ἐπανάνοδον τοῦ Βορέα. Ἐπὶ τοῦ βράχου ἔστη καὶ πάλιν ὁ ἔρως νεανίας, ἀρεῖς στεναγμὸν ἐκ καρδίας ἀναμνησκούσης ὁλόκις ἔτη. Ἐπροχώρησεν, ἐφθασε κάτωθεν ἐκείνης εἰς τὴν ἐδιώρῃσατο τὸ πᾶν, καὶ τὸ βλέμμα ἐγείρας ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου ἐνθῇ γεγηρακῶς φύλαξ ἐκράτει δεσμίαν τῶν ὀνείρων του τὴν ὑπερῆφνον ἀνασσαν, ἔψαλλεν, ἔψαλλεν ταῦτα:

« Ἄλλοτε μακρὰν σου φεύγων σκληρὰ κόρη, ἀφῆκα πλησίον σου μίαν καρδίαν πρὸ τῶν ποδῶν σου, πάντα ταῦτα κατέθεσα ἔρχομαι σήμερον ἵνα τὰ λάβω.

« Ἐπλανήθην ἐπὶ τόσους μῆνας εἰς ἄλλας ξένας χώρας, εἰς ἐρήμους βράχους μακρὰν σου, μακρὰν τῆς ὁραίας μου πατρίδος, ὅπως σὲ λητμονήσω. ἄλλ' οἱμοὶ! μάτην, μάτην, Ὁρειθυία! ὅπου τὸ βλέμμα μου ἔστρεφον τὴν μορφὴν σου ἠτενίζον, ὅπου ἤθελον κλίνει τὴν κεφαλὴν ἵνα ἀπηνυθικῶς ὁδοιπὸρος ἀναπνύω, ἤκουον ἀνωθὲν μου τὴν ἀηδὼν ἐπανελάμβανον τὰς στροφὰς τῶν μολπῶν σου. Ὅλα εἰς ἐπανάνοδον ἐκλινον, ὅλα ὑπὲρ σου Ὁρειθυία!

« Ἐπάλασα ἐναντίον τῆς καρδίας μου, τῆς ζωῆς μου, ἐζήτησα τὸν θάνατον, ἀλλὰ μάτην ὅλα ἐκλινον ὑπὲρ σου!

« Τέλος ἦλθον, εἶμαι πλησίον σου. Ἐπανεῖδον καὶ πάλιν τὰ προσριλῇ τῆς Ἀττικῆς μου ἐδάφη, ἐχαίρετσα τοῦ Φαλήρου τὸ διαυγὲς καὶ ἥρεμον κύμα· εἰς τοῦ Ἰλισσοῦ τὰ ἀργυρώδη νάματα καὶ πάλιν ἐκλινον ὅπως ποτίσω τὰ διψῶντα μου χεῖλη. Πέριξ ἐμοῦ τὸ πᾶν βομβεῖ ἐκ χαρᾶς, ψάλλει τὴν ἐπανάνοδον μου. Ἐλθε ὁ Βορέας ἀναμνέει.»

Ἐσίγησεν ἡ ἐπὶ τὸν μετατίθετο εἰς τοὺς θόλους τοῦ ἀνακτόρου! Ἡ Ὁρειθυία ἤκουεν, ἐξέκλινεν ἐκ χαρᾶς ἡγέρθη καὶ κατέπληθον πλησίον τοῦ Βορέα· τὰ χεῖλη των ἀντήλλαξαν διάπυρον φῆμα, ἀσπασμὸν τοσούτου χρόνου.

Μακρόθεν ἤκούετο ἀλεκτριῶν προάγγελος τῆς πρώτης, νυσταλαίᾳ ἡ Σελήνη ἐκλινεν περὶ τὴν δύσιν της, ἐνῶ ὁ οὐρανὸς ἔσθιεν τοὺς φανούς του τοὺς ἀποσπᾶσιν νεανίου ἐλπίδαν, ὡς στιγμὴ ἐρωτικῆς εὐδαιμονίας.

Μόνον ὁ Ἐωσφόρος ἔλαμπεν ἔτι, ὡς ὀφθαλμὸς Θεοῦ, πλήρης μυστηρίων καὶ μεγαλοπρεπείας, ἐπωφθαλμειῶν τοὺς δύο ἔραστας.

Ἄλλ' οὗτοι εἶχον καταστῆ ἀφανεῖς.

Ἐπὶ τῶν πτερόγων του ὁ Βορέας ἔφερεν τὴν Ὁρειθυίαν εἰς τὴν γεννέτηραν τοῦ Ὀρφέως χώραν, ἐν τῇ βεμβώδῃ τῆς Θράκης παραλίᾳ.

Ἀθήνησι 29 Ἰανουαρίου 1879.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΚΩΤΑΡΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ πλημμερῶν ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐστῆς ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου.

Paris-Mercie.

Ἐπέστη ἡ ἀρμόζουσα στιγμή τῆς

δημοσιεύσεως λεπτομερειῶν τινῶν περὶ τῆς εἰδικῆς συλλογῆς, ἥτις ἐξ ἐγὸς μόνου ἀριθμοῦ συγκειμένη θέλει δημοσιευθῇ τὴν 15 Δεκεμβρίου ὑπὸ τὸν τίτλον Paris-Mercie, κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ γαλλικοῦ τύπου ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ πλημμερῶν. Ὁ διὰ τῆς ἐνιαίας ταύτης ἐφημερίδος καταρτισμὸς Πανθέου τινὸς ἐξ ὧν τῶν συγχρόνων ἐπισημοτήτων, ἡ δι' αὐτῆς συνέντευξις μετὰ πάντων τῶν ἐνδόξων συγγραφέων, τεχνιτῶν, πολιτικῶν, ὁ ἐκ πάντων τούτων τῶν στοιχείων σχηματισμὸς συλλογῆς, ἥς ἀδύνατον νὰ σχηματίσῃ τις ὁμοίαν καὶ διὰ δαπάνης ἑκατομμυρίων, τοιαύτη ἡ ἐπιμακρήσασα ἰδέα παρὰ τοῖς ἀναλαβοῦσι τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος Paris-Mercie.

Πράγματι ἐν αὐτῇ συνειργάσθησαν ἄνδρες, ὧν τὰ ἔργα δὲν ἐξαγοράζονται.

Ὅπως τύχωμεν τούτου, πραγματοποιήσιν τοιούτου προγράμματος, ἐδέχθη ὁ ἰσχυρὸς μοχλὸς τῆς ἐλεημοσύνης νὰ τεθῇ εἰς κίνησιν ὑπὸ τῆς ἰσχύος ἐκείνης, ἣν ὠνόμασαν τὴν τετάρτην ἐξουσίαν τοῦ Κράτους, τοῦ τύπου, ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῆς ὁμάδος ἀπασῶν ἀνεξαίρετως τῶν ἐφημερίδων.

Ἀπερασίσθη ἡ ἐφημερίς Paris-Mercie νὰ σύγκειται ἐκ τριῶν μερῶν, φιλολογικοῦ, τεχνικοῦ καὶ τοῦ τρίτου ἐκ μονογραφιῶν.

Ἡ πρὸς τοὺς συνεργάτας ἐπίκλησις ἐγένετο κατ' ἐκλογὴν ὀνόματά τινα τυχαίως ληφθέντα μεταξὺ πολλῶν ἄλλων δίδουσιν ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ ἐπιτυχοῦς αὐτῆς.

Ἡ ποιησις θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι ἐν τῷ φύλλῳ ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, Κωπαίου καὶ ἄλλων ἐξόχων συγχρόνων ποιητῶν, ἡ φιλολογία ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, Δουάρ, Ἰουλίου Σίμωνος, Λεβουλαί, Γεραρδίνου καὶ λοιπῶν ἐπιφανῶν φιλοσόφων καὶ συγγραφέων.

Μελέτην τινὰ ἐπὶ τοῦ Ῥιχάρδου Βάγνερ ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Ὀρφεμπάχ θέλει ἐπακολουθήσῃ θεολογικῇ ἐπιστολῇ τῆς Ἀδελλίνης Πάττη ἐπιγραφομένη, τὴν αἰσθάνομαί ἡ δούσα.

Περαιτέρω ὁ Ὀκτάβιος Feullet θέλει δώσῃ συμβουλὰς πρὸς τινὰς εἰς ὥραν γάμου ἄνδρας.

Ὁ κ. Βανδελ ἐν ἄρθρῳ ἰδιορρύθμῳ δὲν θέλει ρυθιθῇ νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅπως ἀνέβῃ τὴν κατωγὴν τοῦ πρώτου διανομέως, ὅστις ὑπὸ τὸ σχῆμα περιστρεφῶν ἔφερεν εἰς τὸν Νῶε τὴν εἰδησιν τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων θέλει προσ-

αρτᾶσθαι αὐτόγραφος ἐπιστολή τῆς Α. Ἀγιότητος, ὅστις θέλει ὡσαύτως ποιεῖ λόγον περὶ τοῦ πτηνοῦ, ὅπερ πολλάκις ὑπῆρξεν ὁ ταχυδρόμος ὁ καθιερωθεὶς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν βιογράφων.

Παρά τῇ αὐτογράφῳ τοῦ Πάππα ἔσονται ἕτεραι διαφόρων μοναρχῶν, διπλωματῶν, πρέσβειων, ὑπουργῶν, τρατηγῶν, βητόρων καὶ πολιτικῶν τῶν νεοσχηματισθέντων Κρατῶν.

Ὁ διάσημος τεχνίτης τῆς Illustration, ὁ Λουκιανὸς Μαρίνος, ἐπεφορτίσθη νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀρίστην συλλογὴν τῶν εἰκόνων Album. Ἡ συλλογὴ αὕτη θέλει προσαρτηθῇ εἰς τὸ ἔργον ἐν εἶδει ἐπιφυλλίδος.

Τοῦ ἔργου τῆς ἐκτυπώσεως ἀπαιτοῦντος ὑπερῷου δαπάνης, ὁ ἐργολάβος συγκατετέθη εἰς μεγίστην μείωσιν τοῦ τιμήματος. Ἐπειδὴ δὲ ἐξήντηλθον τὸ ποσὸν τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ καὶ δευτέρα ἐκδοαὶς ἐξ 100,000 ἀντιτύπων. Παρακαλοῦμεν τοὺς συνδρομητὰς νὰ ἀποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Δυνάς τις τις, ὁ κ. Γολσμῖθ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς γυναίκας του ἀπεπείραθη νὰ διαπλεύσῃ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, διὰ κατ' αὐτὸ καλὸς καρῶν. Καταλείπων τὴν Βοστώνην τὴν 1 Ἰουλίου ἔσπευσεν πρὸς τὴν Κοπενάγην διὰ πλοιαρίου ἱστιοφόρου ἔχοντος μήκος μὲν 17 ποδῶν, πλάτος δὲ 6, καὶ περιέχον πέντε μνηῶν τροφάς. Τὸ παράτολμον τοῦτο ταξίδιον εἶναι μεστὸν περιέργων περιπετειῶν, κατέληξε δὲ τραγικῶς. Ἐνὰ ὅλον μῆνα τὸ πλοιαρίον ἐπλυνᾶτο κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Νέας Γῆς μὴ δυνάμενον νὰ ἀνχθῇ εἰς τὸ πέλαγος. Τῇ 10 Ἀυ-

γούστου ἡ κυρία Γολσμῖθ ἀσθενήσασα περιήγαγε τὸν ἄνδρα τῆς εἰς δεινὴν ἀμνησίαν, ἀναγκαζόμενον καὶ τὴν ἀσθενῆ νὰ περιποιηθῇ καὶ τὸ πλοιαρίον του νὰ κυβερνᾷ, ὑπάρχοντος μάλιστα καὶ φόβου συρράξεως μετ' ἄλλου τινὸς πλοίου, ὅπερ βεβαίως θὰ κατεβύθιζε τὸ πλοιαρίον του.

Τῇ 16 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπελθούσης δεινῆς τρικυμίας τὸ ὕδωρ εἰσερῶσαν εἰς τὸ πλοιαρίον κατέκλυσε τὸ δωματίον τῆς ἀσθενούς, ἀφανίσαν τὸν ἄνδρα καὶ πάσας τὰς ἄλλας τροφὰς πλὴν τῶν ἐν θήκαις φυλασσουμένων.

Τῇ 17 καὶ 18 ἐξακολουθοῦσης τῆς τρικυμίας σφοδρὸς ἄνεμος ἀφῆρπασεν δύο κώπας, σχοινία καὶ κιβώτια.

Οἱ ναυῶνται ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἀπολωλότας ὅτε εὐτυχῶς τῇ 19 πλοῖον ἀγγλικὸν πλέον εἰς Λίβερπουλὴν συναντήσαν αὐτοὺς παρέλαβε καὶ ἔσωσε. Πρὸ 72 ὁλῶν ὥρων ὁ κ. Γολσμῖθ ἐπάλασε μόνος κατὰ τῆς τρικυμίας, τῆς γυναικὸς του οὐσης ἀείποτε ἐν τῇ κλίνῃ. Ἦτο δὲ ἐξηντηκήμενος καὶ ἀπελπισ, διότι εἶχεν ἀπολέσει καὶ τὰ θερμόμετρα του καὶ τὰ βαρόμετρα καὶ τὰ χρονομέτρα του καὶ τὰ ἔγγραφα του, ἀνάρπαστα ὑπὸ τῶν μαينوμένων κυμάτων γενόμενα.

Παρά τῷ ζωοτικῷ λαῷ ἐπακράτησαν ἐκπᾶσαι πολλὰ ἔθιμα ἑξ ὧν καὶ τινὰ κωμικώτατα. Εἰς τὰ τελευταῖα δύνανται τις νὰ συγκαταριθμῇ τὸ ἑξῆς ἐπικρατοῦν ἄχρι τοῦδε ἐν τῇ Ἠλιαδιμῆσει ἐπαργίᾳ. Ἐν Ῥωσίᾳ ἀπανταχοῦ ἐν τοῖς χωρίοις κατὰ τὸ Πάσχα περιέρχονται οἱ ἱερεῖς τὰς οἰκίας φέροντες εἰκόνας καὶ τελούντες τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Πάσχα, τῇ κίττει δὲ τῶν χωρικῶν τε-

λοῦνται δοξολογίαι καὶ ἐν ταῖς πεδιάσι. Ἐκεῖ ὑπάρχει τὸ ἔθιμον νὰ κυλίσουν τὸν τε ἱερεῖα καὶ τὸν διάκονον ἐπὶ τῆς πεδιάδος. Γίνεται δὲ τοῦτο μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοξολογίας, ὅτε αἱ γραῖαι καὶ αἱ νεάνιδες ἀποταίνονται τῷ ἱερεὶ ἐξαιτούμεναι νὰ κυλίσουν αὐτὸν μετὰ τοῦ διακόνου (ποικτὰ) ἐπὶ τῆς πεδιάδος, ὅπως ἡ ἐσοδεία ἀποβῇ αἰσία.

Ἐν τῇ δημοτικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Τρεβέρων τῆς Ῥινικῆς Πρωσσίας ἀνεκαλύφθη λίαν διαφέρον χειρόγραφον ποίημα γαλλιστί, ἔργον Ῥιχάρδου τοῦ Λεοντοκάρδου ἐκτραγωδοῦντος τὰς περιπετείας, ἃς ὑπέστη ἐκ τῶν ἀγίων τόπων ναυαγῆσας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Δαλματίας, αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ῥορίκου τοῦ Δ'.

Ἐκθεσις Εἰκόνος.

Ἐν τῇ αἰθερῇ τῶν ὁράων τεχνῶν ἐν Φλωρεντίᾳ ἐξετέθη εἰκὼν παριστώσα τὰς Ἡρώδας τοῦ Σουλίου κατὰ τὴν μεγάλαν ἐπανάστασιν γραφείσα ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἑλλήνους καλλιτέχνου κ. Μινιάτου. Ἡ εἰκὼν αὕτη διὰ τὴν τελειότητα τῆς τέχνης, τὴν φαντασίαν τοῦ παραστήματος, τὸ ἁρμονικὸν τοῦ χρωματισμοῦ κτλ. προκάλεσε τοὺς ἐπαίνους τῶν μεγαλειτέρων τῆς Φλωρεντίας ἀριστοτεχνῶν καὶ τὴν ἐπισκεψάντων πλῆθος θεατῶν θαυμαζόντων τὴν τε εἰκόνα καὶ τὸν τεχνίτην. Ἀπασαὶ δὲ αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες εὐμενῶς κρίνουσι τὸ ἔργον, ἀφιερῶσιν ὁλοκλήρως στήλας πρὸς τοῦτο.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ» ἐπὶ τῆς διευθυντικῆς τῶν δῶν Ἑλληνικῆς καὶ Γερμανικῆς ἀρ. 30.

Ἐν ΣΥΡῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφίγγος».

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑ παρὰ τῷ κυρίῳ
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῳ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκῃ.
Ἐν ΚΩΝ[ΙΝΟ]ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἡλιάδῃ.
Ἐν ΒΡΑΙΛΑ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῃ.